

Поняття інноваційного менеджменту

Винахід —

- вирішення технічної проблеми на основі використання систематичних знань. Об'єктом винаходу можуть бути: пристрій, спосіб, речовина, механізми, штам мікроорганізму, культури клітин рослин тощо.

Відкриття -

- виявлення раніше невідомих властивостей, законів, явищ об'єктивно існуючого світу, що вносять корінні зміни у рівень нашого пізнання. Відкриття є базою для винаходів.

Дослідно-конструкторські роботи (ДКР) -

- конструювання, випробування та впровадження наукових досягнень у виробництво. Мета ДКР — створення зразків нової техніки, їх випробування й розробка технології виготовлення

Інноваційна діяльність -

- спрямована на пошук можливостей, що забезпечують практичне використання наукового, науково-технічного результату та інтелектуального потенціалу з метою одержання нового чи поліпшеного продукту, способу його виробництва та задоволення суспільних потреб у конкурентоспроможних товарах і послугах.

Інноваційна політика держави -

- вплив держави на інноваційну діяльність за допомогою відповідного правового й економічного механізму. Держава здійснює заходи щодо захисту національного ринку, створення інноваційного потенціалу. Серед моделей державної інноваційної політики розрізняють дві — американську та японську. Стратегії інших країн є їх різновидами. Основні розбіжності — у рівні державного регулювання інноваційної діяльності. Основні напрями інноваційної державної політики для всіх країн такі: державні прямі та побічні стимулювання розвитку науки та техніки; освоєння їх результатів; стратегія підготовки та перепідготовки кадрів; формування інфраструктури суспільного клімату, котрий забезпечує розвиток інноваційних процесів.

Інноваційний менеджмент —

- сукупність організаційно-економічних, психологічно-соціальних методів, форм та способів управління всіма стадіями інноваційного процесу. Інноваційний менеджмент — це такий спосіб дій, який забезпечує сприятливі умови для розвитку інноваційного процесу. Інноваційний менеджмент — це управління змінами.

Інноваційний процес —

- процес створення, поширення та втілення новації, що задовольняє нові суспільні потреби. Складається з окремих стадій, що відрізняються за організацією праці, управління та фінансування.

Інноваційні проекти—

- складні програми, створені для впровадження технічних, технологічних або інших новацій, що їх здійснюють наукові та проектні заклади у певний проміжок часу.

Інновація -

- результат розробки та впровадження нової чи вдосконаленої технології у галузях промисловості й управлінні; комерційній і маркетинговій діяльності; соціальній сфері, що при застосуванні дозволяє здобути комплексний ефект

Ліцензія -

- дозвіл патентовласника використовувати його винахід на певний термін за певну оплату іншими ліцензіатами. Як правило, такі дозволи видаються на комерційне чи виробниче використання винаходу.

Наукомісткість (наукоємність) продукції—

- важливий показник, що характеризує науково-технічний потенціал підприємства та визначається як відношення витрат на НДДКР до обсягу продажу. Іншим показником наукомісткості є відношення задіяних у НДДКР до загальної кількості задіяних.

Новація -

- новий вид продукту, технології, методу як кінцевий результат інноваційного процесу, що його потребує суспільство. У новації реалізуються нові наукові та технічні знання, які приводять організацію до успіху на ринку. Процес введення новації на ринок називається процесом комерціалізації. Новації формують ринок новацій.

Нововведення -

- процес втілення та поширення нових видів продуктів, послуг, виробничих процесів, ідей, методів роботи, усього нового щодо організації або її середовища.

Ноу-хау (буквально «знаю як»)

-

- технічні знання та практичний досвід інноваційного характеру, які становлять комерційну цінність, застосовуються у виробництві та професійній практиці, але не забезпечені патентним захистом. Ноу-хау може складатися з комерційних секретів, незапатентованих технологічних процесів та іншої інформації, котра недоступна широкому загалу. Комерціалізація ноу-хау широко використовується в міжнародній практиці

Нововведення управлінське

-

- особливі організаційні рішення, система, процедура чи метод управління, котрі суттєво відрізняються від практики, яка склалася, та вперше використовуються в організації.

Організаційні нововведення

-

- охоплюють три основні типи:
нововведення процедурного характеру (зміни наборів показників, методів озрахунку тощо); нововведення в структурних перетвореннях (зміни підпорядкованості, координації і т. д.); нововведення, пов'язані зі змінами виробничих елементів, з яких складається організація (введення нових підрозділів, ланок, ліквідація застарілих структурних одиниць).

Патенти -

- документи, що видаються винахіднику на визначений термін та засвідчують виключне право винахідника чи його спадкоємця на технічну новацію. Патент дає винахіднику титул власника на винахід, що знаходить відображення в реєстрації торгового знака — певного позначення на товарі або його упаковці. У розвинених країнах патентуються практично всі винаходи. Патент чинний тільки на території тієї країни, де він виданий.

Ризиковий (венчурний) бізнес -

- своєрідна форма підприємництва, пов'язаного з розвитком електроніки. Невеликі ризикові підприємства, що мають справу з розробкою наукових ідей і втіленням їх у нові технології та продукти. Цим вони відрізняються від звичайних форм дрібного бізнесу. Ризиковий бізнес характеризується непевністю його позицій на ринку. Більшість гинуть. Перевага ризикового бізнесу— гнучкість, рухливість, здатність швидко переорієнтовуватись. Необхідний капітал надходить від великих корпорацій, приватних фондів, держави на вигідних умовах. Організаційні форми венчурного бізнесу: ризикові підприємства, венчурні відділи корпорацій, венчурні фонди.

Розвиток -

- накопичення змін, що руйнують рівновагу та збалансованість у соціоекономічній системі, створюють умови для економічного зростання та переходу системи в нову якість. Інновації, як правило, забезпечують перехід економічної системи до нової пропорційності і до нового стану рівноваги

Система стимулювання інновацій

- заходи, форми та засоби мотивації працівників до інноваційної творчості. Використовуються прямі та непрямі методи стимулювання.

Методи стимулювання творчої активності персоналу:

1. Методи прямого стимулювання:

- розмір заробітної плати;
- надбавки;
- премії;
- винагороди;
- пільги;
- страхування;
- пенсійне забезпечення;

2. Опосередковані методи:

- придбання акцій компанії;
- оплата членства у наукових товариствах;
- оплата проїзду на наукові конференції;
- право самостійності у виборі наукової тематики досліджень;
- свобода спілкування між співробітниками та керівництвом у робочий час;
- розвиток неспеціалізованої кар'єри;
- зміни статусу підрозділу та керівництва залежно від успіху інновації;
- формування спільної думки, сприятливої для наукового пошуку;
- заохочення до роботи у команді;

3. Методи негативного стимулювання:

- право керівника звільнити чи перевести спеціаліста на нижчу посаду;
- зміна заробітної плати у бік зменшення та позбавлення пільг.

Субсидія -

- допомога у грошовій чи натуральній формі, що надається державою за рахунок коштів державного чи місцевого бюджету, а також спеціальних фондів.

Технологія -

- розробка продукту, його виробництво, кваліфікація та фах працюючих, тобто всі чинники, що визначають рівень технологічного розвитку.

Фундаментальні дослідження (ФД) —

- розробка гіпотез, концепцій і теорій у певних галузях наукової діяльності, які є основою для створення нових або вдосконалення існуючих виробів, матеріалів, технологій.